

SPF-resa till min ungdomsstad – GÄVLE

En höstig morgon avreste en fullastad buss med förväntansfulla seniorer till Gävle med Götlunda buss och chauffören Mattias. Vårt första stopp blev Gysinge värdshus, där gott kaffe och en rejäl macka väntade på oss. Alltid roligt för mig att återvända till gamla hemtrakter där jag bott och verkat. Sen fortsatte vi mot Gävle och vi tog en lila vägen som kommer fram i om Södra Gävle nära Järnvägmuseet.

Vilken entusiastisk guide vi fick som med inlevelse och stor kunskap berättade om allt som rörde detta museum. Vi fick bland annat se lokomotivet Prins August som är det äldsta lokomotivet i världen som fortfarande går att köra. Vi får veta hur statliga och privata järnvägar byggdes ut och att järnvägstiden blir till slut lika i hela landet. Spårvidden blir 1435 mm. Det enkla ångloket Frykstad är det andra som byggdes i Sverige, loket skulle byta ut hästarna. Nummer 1200, ett F-lok som är byggt för direkttåg mellan Stockholm och Berlin. Hjulen är imponerande stora. Detta visades upp på den stora konst och industriutställningen i Malmö 1914. Hjulen är imponerande stora.

Det fanns mycket att se i de olika hallarna och en affisch lockade mig, föredrag av Kata Dalström i Storvik. Ämnet var ” En vidräkning med vår tull och klasslagstiftning i riksförsamlingen” ett ganska aktuellt ämne även idag.” entre 15 öre!!

Många kommer säkert att göra återbesök där, men lunchen väntade på oss.

Sen åkte vi en kort sträcka genom Södra Kungsgatan och vek av in på Hamiltongatan där både Gävle slott, residens för landshövdingen, och fängelset ligger.

Även här fick vi lyssna på en duktig guide, museipedagog, som berättade att Sveriges Fängelsemuseer är ett museum i två fängelser. Utanför slottshäktet fanns kamstockar och andra otäcka prygelredskap som skulle avskräcka brottslingar. Slottshäktet fick vi kika ner i fängelsehålorna från 1500-talet. Här hade man gestaltat olika fångar i situationer. Cellfängelset som ligger alldeles intill var i drift till mitten av 1980-talet, där de dömda isolerades, övervakades och fostrades!!<här kunde man sitta isolerad under total tystnad upp till två år. Fängelset var i tre plan och det var öppet mellan planen så att kontrollen kunde vara stor, man fick inte ha kontakt med medfångar och dylikt, avlyssnades mm. Här fick vi gå runt och titta in i olika celler hur det sett ut när de användes. Skönt att ”bli utsläppt därifrån”

Sen blev det hemfärd med fikastopp vid Dalahästen i Avesta, och när vi närmade oss Västerås fick chauffören hitta en lite omväg över Munga och Skultuna för att slippa stå i kö då en bilolycka inträffat nära Romfartuna. Väl hemma – alla nöjda med den fina resan. Tack reseansvariga!!!

Barbro Broman, (bodde i Gävle 1958- 1968)